

Bimerick-visan.

Det var en löjtnant i Marstrand,
en plats som nämns »landets far-strand».
tänk, han bjöd på batalj, han,
men han fick dock . . . medalj han,
så Marstrand är en riktig — rar strand.

Och tänk se'n på Strömparterren,
säg, ska' de rysliga ärren
ifrån nykterhetsstriden
väl försvinna med tiden?
Ja, se det vete själfva — Herren.

Det var en man som i Norge,
tänkt »Fritjof och Ingeborg» ge.
Men hvad tror ni han gör han,
jo, ett tu tre så hör man,
att han det skrikit ut — på torge'.

Det finns en fru Elsa Törne,
hvars make ingen hört för'ne.
Hon vill oss söka truga
till att ändra vår stuga,
för att en matvrå få — i hörne'.

Det finns en bok, »Svarta fanor»,
med vissa Strindbergska anor.
Och den Warburg förtreta . . .
När som *det* man fått veta,
så såldes den i långa — banor.

Det var ett par i Borgstena,
som lad' i kistan en korg stena . . .
Och den vigdes för resten
till sin hvila af prästen.
Men Gud vet hur det gick med . . . sorgstena!

En gosse som hette Raabe,
han deklinerade »habe»,
så att lärarn var tvungen
till att kringklappa ungen
och ge'n uti betyg ett — ab.

Det var vid senaste pingsten,
en man red ut. Men, tänk, hingsten
han fick plötsligt så brådtom . . .
Gudi vet hur det gått om
ej mannen som den red var — Tingsten.